

Ihmiset ja ilmiöt

Taiteilija Infoelle (edessä) graffitit ovat elämäntapa. Keiteleläiset Vilma Savolainen (vas.), Tino Pöntinen ja Minttu Mehtonen saivat ranskalaistaiturilta harvinaista oppia graffitien maailmaan.

Graffitimaalaus

"Ole vapaa,
pysy vapaana"

Katutaiteilija Infoe, 38, on nähnyt graffitimaailman kaikki puolet. Hän kehottaa aloittelijoita pysymään kaidalla polulla.

Keitele
Petri Karvinen

Kädet käyvät, kuin kaataakseen kielimuurin. Välillä puhe pysähtyy ja sanat hakevat muotoaan.

Nopea raaputus kaulatatuoinista – ja tarina jatkuu.

Kun ranskalainen katutaiteilija **Infoe** kertoo graffiteista, on selvää, että sanottavaa riittäisi pitkäksi aikaa.

Spraypurkit, betoniseinät ja niihin liittyvä urbaani kulttuuri ovat 38-vuotiaalle miehelle elämäntapa.

Nuoruudessaan Infoe matkusti ympäri maailman suurkaupunkeja ja jätti niihin puumerkkejään. Nykyään hän saa taiteesta ja grafiikasta elantonsa.

Parhaillaan Ylä-Savoa kiertävä mies antaa *Savon Sanomien* lukijoille viisi vinkkiä, joilla harrastuksessa pääsee alkuun.

1 Keksi hyvä nimi.

Nimi on se, mistä katutaiteilija tunnetaan. Se on merkki, joka jätetään viestiksi muille: "minä olin täällä, katsokaa mitä tein".

Infoen mielestä hänen olisi turha antaa vinkkejä esimerkiksi maalien hankkimisesta. Graffiteista on tullut siinä määrin valtavirtaa, että spraymaaleja myyviä pötejä löytää kyllä.

– Maalilla ei ole väliä, nimellä on. Graffitit ovat egojen taistelua, Infoe sanoo.

– Hyvä nimi on erottuva ja sitä ei ole kenelläkään muulla. Minä olin nuorena Beez, mutta sitten törmäsin samaan nimeen eräällä seinällä. Piti keksiä muuta.

Infoen graffitinimi viittaa tiedon välitykseen.

Graffitikulttuuri on alun perin syntynyt alempien yhteiskuntaluokkien tarpeesta saada äänensä kuuluviin.

– En kerro oikeaa nimeäni julkisuuteen. Siten voin elää kahta elämää.

2 Älä maalaa toisten päälle.

Graffitit voi karkeasti jakaa *tägeihin* ja *piisseihin*. Ensiksi mainitut ovat pieniä, graffitinimen sisältäviä merkkejä, jälkimmäiset taas isoja monivärimaalauksia.

Piissien nimitys tulee englannin kielen sanasta *masterpiece*

PETRI KARVINEN

EMMU NOUSIJAINEN

Keiteleen nuorisotilan seinää koristaa nyt Infoen ja paikallisten nuorten tekemä graffiti.

Kulttuurihanke toi graffitiopetusta Ylä-Savoon

Keitele
Petri Karvinen

Ylä-Savon nuorilla on parhailaan harvinainen tilaisuus oppia graffitimaalausta huippuohjauksessa. Mahdollisuuden takana on opetus- ja kulttuuri-ministeriön tukema Kulttuurista siivet ja juuret -hanke, joka on tuonut seudulle alkuvuonna myös tanssi-, videopeli- ja kirjallisuustoimintaa.

Hankkeen ajatuksena on nuorten osallistaminen kulttuurisuunnitteluun. Viime syksynä aloitettiin, heinäkuussa lopetetaan, projektityöntekijä Riikka-Liisa Kajanus tiivistää.

Hankkeen tiimoilla järjestettiin talvella verkkokysely, jossa Ylä-Savon nuoret saivat kertoa, millainen kulttuuri heitä kiin-

nostaisi. Katutaideopetusta toi voi yli puolet vastaajista.

Ranskalaisen katutaiteilija ja Infoen ja sarjakuvataiteilija Jupu Kallion ohjaamia graffitityöpajoja järjestetään Keiteleellä, Pielavedellä, Iisalmissa ja Kiuruvedellä tämän ja ensi viikon aikana.

Kiertueen myötä jokaiselle paikkakunnalle syntyy upea, nuorten näköinen teos, Kajanus kertoo.

Keiteleeltä alkanut kiertue jatkuu tällä viikolla Pielavedellä ja ensi viikolla Iisalmissa sekä Kiuruvedellä.

savonsanomati.fi

Lue lisää Ylä-Savon graffitikiertueesta verkossa.

dä itsesi. Graffiti on henkilökohtaista ilmaisua, jolle pitää uskaltaa antautua.

4 "Tuhoa kaikki". Neljäs vinkki voi kuulostaa maallikosta suorastaan väkivaltaiselta. *Destroying* eli tuhoaminen tarkoittaa kuitenkin graffitipiireissä aivan muuta kuin ilkivaltaa.

– *Own the city*, omista kaupunki. Maalaa, maalaa ja vielä kerran maalaa. Jos jossain lähistöllä on graffitikursseja, niiltä voi hakea oppia. Mutta tärkeintä on maalata paljon, Infoe alleviivaa.

Kun Infoe aloitti maalaamisen 1990-luvun alussa, graffiteja ei saanut tehdä laillisesti minnekään. Nykyään mahdollisuuksia on siellä täällä – ja niihin kannattaa mie-

Laittomien graffitien tekeminen antaa adrenaliinia, mutta on riskaabelia ja vaarallista

hen mukaan tarttua.

– Pääset vähemmällä, kun et maalaa laittomasti. Tärkeintähän on taide – vaikka siihen punk-henkeä liittyykin, hän sanoo.

5 Pidä huolta itsestäsi.

Suurin osa maailman graffiteista on laittomia. Toisin sanoen ne on maalattu ilman lupaa.

Infoe ei kannusta ketään rikokomaan lakia. Mutta koska lain-suojattomia joka tapauksessa on, Infoe haluaa neuvoa myös heitä.

– Laittomien graffitien tekeminen antaa adrenaliinia, mutta on riskaabelia ja vaarallista, hän korostaa.

– Se, että pitää malttaa odottaa sopivaa hetkeä maalata jopa 3-4 tuntia, on tavallista. Silti pitää olla järki päässä: tiedän ystäviä, jotka ovat kuoleet junan alle graffitien vuoksi, Infoe sanoo päättään puistellen.

Etelä-Ranskassa asuva Infoe on itse jättänyt laittomat graffitit taakseen. Ykkösasia on oma lapsi, joka voittaa hölmöilyn.

– Aikoinaan istuin kymmenen päivää vankilassa Japanissa graffitien takia. Enää en samaa jaksaisi.

Parempi tapa seurata urheilua

Kolumni
Sanna Kämäräinen

Yleisurheilukausi on lähtenyt kotimaisittain toden teolla käyntiin. Erityisesti 31-vuotiaan Annimari Kortteen MM-ajan alitus toi kylmät väreet kotisohvalle. Ennen viime kesää hänen ennätyksensä oli vuodelta 2012, ja siinä välissä hän oli lopettanut urheilun kokonaan. Hänen tarinansa on huikea osoitus siitä, miten todella vaikeiden vuosien jälkeen kolmekymppinen urheilija voi nousta MM-tason urheilijaksi. Se antaa toivoa muillekin siitä, miten omaa unelmaa on mahdollista tavoitella vielä kolmenkymppin tällä puolen.

Esimerkkejä on muitakin. Ihailen ranskalaista kiekonheittäjää Melina Robert-Michonia, joka heitti jo 23-vuotiaana huimat 65 metriä. Sen jälkeen hänellä meni 11 vuotta ennen seuraavaa ennätysparannusta. Hän otti ensimmäisen arvokisamitalin 34-vuotiaana ja on kartuttanut sen jälkeen mitalikaappiaan vielä kolmella mitalilla. Nyt tämä 40-vuotias kiekonheittäjä on jälleen heittänyt MM-ajan saatuaan viime vuonna toisen lapsensa. Hän ei tunnu pitävän ikää tai mitään muutakaan esteenä.

Eräs keihäänheittäjäystäväni tekee myös paluuta huipputasolle vaikeiden vuosien jälkeen "kypsällä iällä". Hän jäi ensimmäisessä kisassaan metrikaupalla ennätyksestään, mutta ei hän itsekään odottanut heti huipputulosta. Hän tietää varsin hyvin, että kovat tulokset on rakennettava askel askeleelta, eikä oikopolkuja ole. Hän oli saanut kuitenkin heti sosiaalisessa mediassa viestejä, että mitä hän kentällä luulee olevansa ja eikä hän tajua jo luovuttaa.

Näen punaista kun kuulen tällaista. Tulosta saa tottakai arvioida, kun kyse on kilpaurheilusta. Se tuo oman lisämausteen myös kotikatsoomoon. Tulosta voi arvostella, pyöritellä ja verrata, mutta tutkimatta ja ottamatta huomioon tuloksen taustaa siinä ei ole mitään järkeä. Huonoa tulosta voi arvioida fiksumasti näkemällä kokonaiskuvan ja asettamalla tuloksen niihin raameihin.

Sen sijaan tärkeää on huomata, että urheilija ei ole koskaan huono. Eikä kenenkään myöskään tarvitse hävetä mitään tulosta, ei urheilijan, eikä penkkiurheilijan. Olen nimittäin joskus lukenut kommentin "hävettävä olla suomalainen", kun eräs urheilija onnistui ali odotusten arvokisoissa.

Matka huipulle on tarpeeksi kivikoinen jo muutenkin. Ei tienviereen tarvita huutelijoita, jotka eivät ymmärrä aiheesta

Urheilija ei ole koskaan huono.

riittävästi. Joku urheilija voi toki saada lisäpönttä tästä, mutta joskus uskoa omiin mahdollisuuksiin joutuu itsekkin todenteolla kaivamaan ja ilkeät kommentit saattavat mennä syvälle ihon alle.

On parempikin tapa seurata urheilua. Uskon lopulta kaikkien urheilun ystävien haluavan samaa asiaa eli mahdollisimman isoa menestystä. Mitä enemmän vaikkapa MM-tasolla on urheilijoita, sitä enemmän jännitettävää ja tunteita kotonakin on. Sen sijaan, että muistuttaa miten jonkun ikä tai koko voi estää menestymistä, niin parempi olisi kertoa hänelle tarina urheilijasta, joka vastoin todennäköisyyksiä ja vastoin käymisten jälkeen alkoikin loistaa. Ehkä se on juuri se rohkaistus mitä hän tarvitsee. Eikö olisi hienoa olla mukana sellaisessa tarinassa?

● Kirjoittaja on ammattiuurheilija.

SONKAJÄRVI Kiina kiinnostui eukonkannosta

Kiinalainen Shaanxin maakunnan naisurheilijajärjestö hioo Sonkajärven Eukonkannon MM-kisojen järjestäjien kanssa sopimusta,

jotta maa saa eukonkantokisat kolmena vuotena. Kiinan kisoihin odotetaan jo nyt 500 kilpailijaparia.

Eukonkannon 24. MM-kisat pidetään heinäkuun alussa Sonkajärvellä. Viime vuonna kisoissa oli osallistujia 14 maasta. Tämän vuoden kisoihin on ilmoittautuneita 8 maasta.